

Udvalg, som Tinget har besluttet at nedsætte angaaende den forrige paa Dagsordenen opførte Sag, nemlig Forslag til Lov om Ophævelse af §§ 1 og 2 i Lov Nr. 74 af 1. April 1914 om faste Gesandtskaber m. m. samt om Forandring i Lov Nr. 123 af 27. Maj 1908 om Diplomati- og Konsulatvæsen, saaledes som denne er ændret i Henhold til Lov Nr. 82 af 1. April 1912.

Uden Forhandling eller Afstemning vedtoges dette Forslag.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Vederlag for Kontoudgifter til forskellige Retsbetjentembeder.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 3369).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Mølgaard-Nielsen: Hvert Aar vedtager vi en Kontorholdslov i Lighed med den, vi har til Behandling i Dag, gældende for de 5 følgende Aar. Det foreliggende Lovforslag omfatter kun 16 Embeder, og den dermed følgende Udgiftsforøgelse er ikke stor. I de sidste Aar er baade den ene og den anden Post af Kontorudgifterne steget meget. baade Udgiften til Lokaler og Befordringsgodtgørelse, og navnlig burde Lønningerne gaa op.

Beløbet androg tidligere 91 610 Kr. og er steget til 103 250 Kr., altsaa en Forøgelse af 11 640 Kr., det er jo ikke meget. Som jeg før sagde, er det navnlig Lønningerne, det har knebet med. For et Par Aar siden forhøjedes de med et Par Hundrede Kroner baade for Fuldmægtigenes og Skriverens Vedkommende, saaledes at Fuldmægtigenes Løn steg til 1 200 Kr. og Skriverens til 1 000 Kr. Som det har været nævnt adskillige Gange før, er det en mærkelig Maade, Forholdet er ordnet paa; det er jo ikke ordnet, saaledes som det burde, efter Arbejdets Udførelse, men mere ud fra den Betragtning, at dette Arbejde for manges Vedkommende er en Bifortjeneste. Om end der, som jeg har nævnt, er nogle, der faar et Par Hundrede Kroner mere, er der dog endnu Skrivere, der er nede paa 400 Kr. aarlig. Og enhver vil kunne forstaa, at det kun kan være som Bifortjeneste.

Der er Forskel paa de forskellige

Maader, man gaar frem paa. Jeg skal fremdrage et Par Eksempler, for at man deraf kan se, med hvilken Vilkaarlighed der gaas frem. Der er et Embede, hvor der er 4 Fuldmægtige og 2 Skrivere. Det er normeret for 5 Aar siden med 1 000 Kr. for Fuldmægtige og 800 Kr. for Skrivere. Fuldmægtigene har faaet deres 1 000 Kr., men de 2 Skrivere har faaet 1 400 Kr. tilsammen, og da de ikke har kunnet udføre Arbejdet fuldt ud, er der antaget en tredje Skriver, der har faaet fri Station og 20 Kr. om Maaneden. Det er en ejendommelig Maade at lønne paa. Ved et andet Embede er der normeret 3 Skrivere, men der er 4. Om 2 af disse siges der, at de „har været mange Aar paa Kontoret, og 900 Kr. er derfor en meget ringe Løn til dem, der er fuldt optagne paa Kontoret og ikke har Adgang til Ekstrafortjeneste“. Enhver vil indrømme, at 900 Kr. til veltjente og ældre Folk, der har været paa Kontoret i mange Aar og ingen Adgang har til anden Fortjeneste, er alt for lidt. Der er et tredje Tilfælde, som jeg synes er lidt mærkeligt. Der er ved dette Embede blevet normeret en Skriver til 800 Kr. og en Hjelpekriver til 600 Kr. Der siges her: „Embedsmanden har i hele Femaaret holdt det normerede Personale, af hvilket Fuldmægtigen lønnes med 900 Kr., Skriveren med 660 Kr. og Hjelpekriveren med 300 Kr. aarlig; til Ekstraskriveri er i sidste Finansaar udgivet ca. 300 Kr. Uanset at Embedsmanden i hele Perioden har haft noget Overskud paa Lønningskontoen, skal man for at give Embedsmanden Lejlighed til at forhøje Skriverens Lønninger foreslaa, at Post 1 paa ny ansættes til 2 400 Kr.“. Det er en Opfordring til Embedsmanden til, at han skal sætte Lønnen op. De paagældende har altsaa ikke faaet det, der var normeret, den ene fik 660 Kr., den anden 300 Kr., medens de var normerede med 800 og 600 Kr.

Disse Forhold kan vi dog her ikke granske og undersøge. Jeg fremdrager kun disse Eksempler for at understrege, hvad det ærede Medlem for Bornholms Amts 2den Valgkreds (Kofod) udtalte, da der var Tale om Lønningsforhøjelse eller Dyrtidsløn til disse Folk. Han rettede da en Opfordring til den vedkommende Minister om at gøre Alvor af at faa en Ordning paa dette Omraade. Jeg har ved at fremdrage disse Eksempler villet vise, at der er noget uklart og usikkert i den Maade, hvorpaa disse Folk lønnes. I øvrigt gaar jeg ud fra, at Lovforslaget vil blive henvist til et